

hạ đồng tâm tôn trọng kính nể, thì lời si nhục đờ mới có giá trị thâm thiá đối với chúng ta.

Còn nếu chỉ là Cộng Sản hay tay sai thì nó chửi mình là chuyện dĩ nhiên rồi, ta chỉ nên coi đó là tiếng sủa của bầy chó dại. Nhất là từ 12 năm nay, CSVN thất bại ẽ chẽ, nên càng cần "vừa ăn cướp vừa la làng".

Cũng có thể những đứa chửi ta không phải là CS, mà là những tên quá khích bên hữu, đây đâu ọc bài ngoại, kỹ thì chúng tộc; thực sự ra thì nó ghét cả cộng đồng ty nạn CS lẫn toàn bộ CS nói chung; nhưng hiện nay thì chúng ta gần nó hơn, hằng ngày nó thấy ta hiện diện trên đất nước nó, mưu sinh và như vậy "cướp việc" của nó ("cướp" được là vì mình giỏi hơn nó nên nó ghen), có khi nó còn được thấy người Việt kết hôn với người da trắng "của nó", nên nó chửi cho hả giận, nhất là chửi vô tội vạ, vì Tây Phương dân chủ nên tự do tư tưởng và tự do ngôn luận mà.

Nếu tôi không lầm, AH KCH hiện cư ngụ ở Úc, mà Úc đại lợi thì, ời thôi, có báo Pháp đã phải viết rằng "bạn cực hữu theo đuổi Jean-Marie LE PEN ở Pháp chỉ như một đàn cừ non so với bạn cực hữu ở Úc". Nhớ lại, ngay từ hồi 1977 hay 1978, báo Newsweek có thuật lại lời tuyên bố của một dân biểu cực hữu Úc rằng cộng đồng VN ty nạn tại Úc, dân bà gồm toàn đi điếm và gái bán bar, dân ông toàn là một loại tham nhũng và ăn cắp (trong khi đó, ngay CS Pháp cũng không tha mả gì dân ty nạn mà chỉ bêu rêu Chính Phủ VNCH thôi). Vứa rồi, trong Báo Quê Mẹ số đầu Xuân Mậu Thìn, tôi được đọc tin họa sĩ kiêm điêu khắc gia Lê Thành Nhơn bị một bạn cực hữu Úc chửi "Go home, wogs" (có thể dịch là : Cút về nước, đồ khi đốt!) và hành hung gây thương tích, lúc Ô. Nhơn đang trong giờ lái xe buýt để mưu sinh.

Ở Pháp, bạn cực hữu ít đụng chạm với cộng đồng Á Châu (Hoa, Việt, Miên, Lào), chắc một phần nào tại chúng còn bạn "xử trí" với cộng đồng Hắc Phi và Ả Rập là các cộng đồng hiện đứng ở "tiên tuyến" của cuộc chiến chủng tộc đang nửa hư nửa thực diễn ra tại Âu Châu.

Còn một số người khác tuy không là CS hay cực hữu nhưng cũng khen CSVN (tuy không đụng chạm tới cộng đồng ty nạn), đó là những người hồi trước 1975 ủng hộ Bắc Việt chống chúng ta và nhất là chống "Đệ Quốc Hoa Kỳ"; đến nay, tuy CS đã để lộ bộ mặt thực bất nhân tàn bạo, nhưng những người này vẫn cứ giữ thái độ bợc thớm CSVN, vì sợ nếu thay đổi lập trường thì là đương nhiên thủ nhận trước đây mình xuân; trong khi đó, đại đa số những người có tư tưởng dân chủ thực sự, ngày trước hoan hô CSBV hết mình thì nay "xin chừa" rồi.

Để chấm dứt, tôi xin phép nhắc thêm lời sau đây của một văn hào Pháp, để giúp chúng ta vững tâm trước những kẻ chửi ầu :

" Ce qui est excessif est insignifiant " ,
xin tạm dịch là : Cái gì quá khích thì không đáng đem xía.

Trương Như Bích

--:--:--:--+0+:-:--:--:--

THƠ TẶNG ANH BỬU TÂY

Anh Bửu tây năm 1937 làm chef de chantier ở Lào, là anh tác giả.

Nam nhi bốn bề cũng là nhà (I) : Vạch rừng dầm hương đưa dân đến,
Cái nợ tang bồng nặng phái Sa : Xẻ núi băng đường dẫn chúng qua,
Sương sớm thức tha rừng thăm thẳm, : Quân tử quang chi nước lạ,
Mây chiều thấp thoáng nhận xaxa. : Vui buồn cũng ở tự lòng ta.

(I) Sa vợ mới cưới.

Công tặng tôn nữ Liên-Huê.